

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

III. ÚS 362/06-35

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 3. apríla 2007 v senáte zloženom z predsedu Jána Auxta a zo sudcov Ľubomíra Dobríka a Rudolfa Tkáčika prerokoval sťažnosť M. B., Č., zastúpeného advokátom JUDr. P. P., Č., pre namietané porušenie jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Čadca v konaní vedenom pod sp. zn. 4 C 42/2003 (pôvodne vedenom pod sp. zn. 1 Ro 1029/96 a 4 C 71/97) a postupom Krajského súdu v Žiline v konaní vedenom pod sp. zn. 5 Co 50/2006 (pôvodne vedenom pod sp. zn. 5 Co 2313/2000, 5 Co 2133/2002 a 5 Co 377/2004) a takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo M. B. na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Čadca v konaní vedenom pod sp. zn. 4 C 42/2003 (pôvodne vedenom pod sp. zn. 1 Ro 1029/96 a 4 C 71/97) porušené bolo.

2. Základné právo M. B. na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Krajského súdu v Žiline v konaní vedenom pod sp. zn. 5 Co 50/2006 (pôvodne vedenom pod sp. zn. 5 Co 2313/2000, 5 Co 2133/2002 a 5 Co 377/2004) p o r u š e n é n e b o l o .

3. M. B. p r i z n á v a primerané finančné zadosťučinenie v sume 30 000 Sk (slovom tridsaťtisíc slovenských korún), ktoré mu je Okresný súd Čadca p o v i n n ý zaplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Okresný súd Čadca j e p o v i n n ý uhradiť trovy právneho zastúpenia M. B. na účet advokáta JUDr. P. P., Č., v sume 1 328 Sk (slovom tisícristodvadsaťosem slovenských korún) do pätnástich dní od právoplatnosti tohto nálezu.

5. Sťažnosti M. B. vo zvyšnej časti n e v y h o v u j e .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 8. novembra 2006 doručená sťažnosť M. B., Č. (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátom JUDr. P. P., Č., pre namietané porušenie jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Čadca (ďalej len „okresný súd“) v konaní S., a. s., ako žalobcu proti sťažovateľovi ako žalovanému o zaplatenie 4 000 Sk s prísl. vedenom pod sp. zn. 4 C 42/2003 (pôvodne vedenom pod sp. zn. 1 Ro 1029/96 a 4 C 71/97) a postupom Krajského súdu v Žiline (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 5 Co 50/2006 (pôvodne vedenom pod sp. zn. 5 Co 2313/2000, 5 Co 2133/2002, 5 Co 377/2004).

Sťažovateľ vo svojej sťažnosti uviedol, že je účastníkom konania vedeného okresným súdom a krajským súdom o zaplatenie 4 000 Sk s prísl. z dôvodu zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Právna istota sťažovateľa a ochrana jeho práv bola narušená protichodnými rozhodnutiami jednotlivých stupňov súdov. Konanie bolo začaté pred desiatimi rokmi. Zákonná úprava sleduje spravodlivú právnu ochranu porušených či ohrozených subjektívnych práv a záujmov účastníkov a na tomto základe právnu výchovu všetkých subjektov občianskeho procesu a verejnosti k rešpektovaniu zákonov, plneniu povinností a k všeobecnej úcte k právam, nečinnosťou súdu sa však stráca význam tohto ustanovenia. Podľa názoru sťažovateľa dochádza v predmetnom súdnom konaní k zbytočným priet'ahom.

Porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy vidí sťažovateľ v tom, že konanie vedené okresným súdom a krajským súdom (začaté podaním návrhu na vydanie platobného rozkazu 23. decembra 1996) ku dňu podania sťažnosti ústavnému súdu nie je právoplatne skončené, v dôsledku čoho u neho dochádza k stavu právnej neistoty.

Na základe uvedených skutočností sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd takto rozhodol:

„Základné právo M. B. na prerokovanie vecí bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu v Čadci v konaní vedenom pod sp. n. 4 C 42/2003 (pôvodné čísla konania 1 Ro 1029/1996, 4 C 71/1997) a postupom Krajského súdu v Žiline v konaní vedenom pod sp. zn. 5 Co 50/2006 (pôvodné čísla konania 5 Co 2313/2000, 5 Co 2133/2002, 5 Co 377/2004) bolo porušené.

Okresnému súdu v Čadci v konaní vedenom pod sp. zn. 4 C 42/2003 a Krajskému súdu v Žiline v konaní vedenom pod sp. zn. 5 Co 50/2006 prikazuje, aby v konaní konali bez zbytočných priet'ahov.

M. B. priznáva primerané finančné zadosťučinenie vo výške 100.000,- Sk (...), ktoré sú Okresný súd v Čadci a Krajský súd v Žiline povinní solidárne vyplatiť sťažovateľovi do jedného mesiaca od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Okresný súd v Čadci a Krajský súd v Žiline sú povinní solidárne zaplatiť trovy právneho zastúpenia vo výške 1 328 Sk (2 úkony po 500 Sk – prevzatie a príprava zastúpenia a návrh, 2-krát režijný paušál po 164 Sk) na účet JUDr. P. P. (...) do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.“

Sťažovateľ si uplatňuje primerané finančné zadosťučinenie v sume 100 000 Sk. Svoj nárok na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia zdôvodnil tým, že od začatia súdneho konania do dnešného dňa je v stave právnej neistoty.

Na základe výzvy ústavného súdu sa k sťažnosti vyjadril predseda okresného súdu, ktorý vo svojom podaní z 8. januára 2007 uviedol podrobný prehľad úkonov vykonaných v danej právnej veci a poukazuje na to, že spis bol takmer rok na krajskom súde. Vo veci boli vykonané procesné úkony, ktoré smerujú k ukončeniu veci. Z týchto dôvodov považuje predseda okresného súdu sťažnosť za nedôvodnú.

Na základe výzvy ústavného súdu sa k sťažnosti vyjadril predseda krajského súdu, ktorý vo svojom podaní z 30. novembra 2006 uviedol spisový prehľad a poukazuje na to, že odvolací súd neporušil právo sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy. Predmetný spis bol v dôsledku dovolania proti pôvodnému rozsudku krajského súdu na Najvyššom súde Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) od 18. júna 2001 do 10. októbra 2002.

Predseda okresného súdu vo svojom vyjadrení z 8. januára 2007 súhlasil s upustením od ústneho pojednávania. Predseda krajského súdu vo svojom vyjadrení z 30. novembra 2006 súhlasil s upustením od ústneho pojednávania. Právny zástupca sťažovateľa podaním z 7. februára 2007 súhlasil s upustením od ústneho pojednávania.

Uznesením ústavného súdu č. k. III. ÚS 362/06-10 z 15. novembra 2006 bola sťažnosť prijatá na ďalšie konanie.

II.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom. Verejnosť možno vylúčiť len v prípadoch ustanovených zákonom.

Účelom práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia štátneho orgánu. Samotným prerokovaním veci na štátnom orgáne sa právna neistota osoby v zásade neodstráni. Až právoplatným rozhodnutím sa vytvára právna istota. Preto pre splnenie ústavného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy nestačí, aby štátny orgán vec prerokoval (II. ÚS 26/95, I. ÚS 10/98, III. ÚS 28/03).

Judikatúra ústavného súdu sa ustálila v tom, že otázka, či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov, sa skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu, a to najmä podľa týchto troch základných kritérií: zložitosť veci, správanie účastníkov a postup súdu (II. ÚS 79/97, I. ÚS 70/98, I. ÚS 3/00, III. ÚS 29/03, III. ÚS 175/04). Tieto tri kritériá zohľadňuje pri namietanom porušení práva na prejednanie veci súdom v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) aj Európsky súd pre ľudské práva v Štrasburgu (III. ÚS 111/02, III. ÚS 29/03).

Pri skúmaní prvého kritéria ústavný súd zistil, že konanie vedené okresným súdom a krajským súdom, v rámci ktorého namieta sťažovateľ zbytočné prietahy, možno hodnotiť ako konanie, ktoré je náročné z hľadiska dokazovania. V konaní bolo potrebné nariadiť znalecké dokazovanie a bolo potrebné vypočuť viacero svedkov prostredníctvom dožiadaného súdu, ktorý bolo potrebné niekoľko krát urgovať, čo prispelo k predĺženiu súdneho konania.

V rámci skúmania druhého kritéria (správanie účastníkov konania) ústavný súd zistil, že sťažovateľ svojím správaním neprispel k doterajšej dĺžke konania.

Zo spisu okresného súdu a krajského súdu v právnej veci sťažovateľa ústavný súd zistil, že boli vykonané tieto úkony:

Dňa 23. decembra 1996 bol okresnému súdu podaný návrh na vydanie platobného rozkazu.

Dňa 31. decembra 1996 bol okresným súdom vydaný platobný rozkaz.

Dňa 23. januára 1997 bol podaný odpor proti platobnému rozkazu.

Dňa 28. januára 1997 okresný súd vyzval sťažovateľa na zaplatenie súdneho poplatku za podaný odpor.

Dňa 7. februára 1997 sťažovateľ zaplatil súdny poplatok.

Dňa 11. februára 1997 sa k odporu vyjadril žalobca.

Dňa 12. februára 1997 bola vec zapísaná do registra „C“.

Dňa 19. februára 1997 zákonný sudca vyslovil svoju zaujatosť.

Dňa 19. februára 1997 bola vec opatrením predsedu súdu pridelená na rozhodnutie inému zákonnému sudcovi.

Dňa 24. februára 1997 bol úpravou sudcu určený termín pojednávania na 10. marec 1997.

Dňa 22. apríla 1997 okresný súd dožiadal Okresný súd Bratislava II o výsluch svedka.

Dňa 23. júna 1997 dožiadaný súd vrátil spis okresnému súdu, pretože svedok nebol pracovníkom S. a nebola uvedená iná adresa.

Dňa 24. júna 1997 okresný súd požiadal žalobcu o uvedenie adresy svedka.

Dňa 24. júla 1997 žalobca oznámil okresnému súdu adresu svedka.

Dňa 3. októbra 1997 okresný súd dožiadal Okresný súd Bratislava I o výsluch svedka.

Dňa 17. novembra 1997 bol spis vrátený okresnému súdu.

Dňa 28. novembra 1997 okresný súd urgoval Okresný súd Bratislava II o vybavenie dožiadania o výsluch svedka M. J. zo dňa 22. apríla 1997.

Dňa 6. februára 1998 okresný súd urgoval vybavenie dožiadania výsluchu.

Dňa 26. februára 1998 bolo okresnému súdu doručené podanie Okresného dopravného inšpektorátu Č., v ktorom sa uvádza, že dopravná nehoda, ktorej bol sťažovateľ

účastníkom, nebola polícii hlásená a z tohto dôvodu nie je možné predložiť spisový materiál.

Dňa 6. mája 1998 požiadal žalobca o oznámenie, v akom štádiu konania sa právna vec nachádza.

Dňa 31. júla 1998 okresný súd oznámil žalobcovi, že ešte nebol dožiadaným súdom vykonaný výsluch svedka. Po výsluchu okresný súd určí termín pojednávania.

Dňa 31. júla 1998 a 28. augusta 1998 okresný súd urgoval Okresný súd Bratislava II o vybavenie dožiadania výsluchom svedka.

Dňa 8. októbra 1998 a 12. októbra 1998 bol vykonaný výsluch svedka dožiadaným súdom.

Dňa 16. októbra 1998 bol určený termín pojednávania na 18. november 1998.

Dňa 30. novembra 1998 bol sťažovateľ vyzvaný na zaplatenie preddavku na znalecké dokazovanie.

Dňa 28. decembra 1998 bol zaplatený preddavok na znalecké dokazovanie.

Dňa 8. apríla 1999 bolo nariadené znalecké dokazovanie.

Dňa 12. júla 1999 znalec vrátil spis okresnému súdu z dôvodu, že žalobca mu nezaslal vyžiadané fotografie. Znalec požiadal, aby tieto fotografie, nevyhnutné pre vypracovanie znaleckého posudku, boli vyžiadané od žalobcu okresným súdom.

Dňa 2. septembra 1999 bol vypracovaný znalecký posudok.

Dňa 6. septembra 1999 okresný súd vyzval žalobcu a sťažovateľa na vyjadrenie k znaleckému posudku.

Dňa 8. novembra 1999 okresný súd uznesením priznal znalcovi znalecké.

Dňa 17. januára 2000 sa žalobca vyjadril k znaleckému posudku.

Dňa 18. januára 2000 a 15. februára 2000 okresný súd vo veci pojednával.

Dňa 16. februára 2000 okresný súd vyhlásil rozsudok. Sťažovateľ bol zaviazaný zaplatiť sumu 3 721 Sk s prísl.

Dňa 14. apríla 2000 okresný súd uznesením priznal znalcovi znalecké.

Dňa 19. apríla 2000 podal sťažovateľ odvolanie proti rozsudku okresného súdu.

Dňa 2. mája 2000 okresný súd vyzval žalobcu na vyjadrenie k odvolaniu sťažovateľa.

Dňa 2. mája 2000 okresný súd vyzval sťažovateľa na zaplatenie súdneho poplatku za podané odvolanie.

Dňa 15. mája 2000 sťažovateľ zaplatil súdny poplatok za odvolanie.

Dňa 22. mája 2000 bolo okresnému súdu doručené vyjadrenie žalobcu k odvolaniu.

Dňa 13. júna 2000 okresný súd vyzval sťažovateľa na zaujatie stanoviska k vyjadreniu žalobcu.

Dňa 31. augusta 2000 bol spis predložený krajskému súdu na rozhodnutie o odvolaní sťažovateľa proti rozsudku okresného súdu.

Dňa 10. januára 2000 bol krajským súdom určený termín pojednávania na 25. január 2001.

Dňa 25. januára 2001 sa konalo na krajskom súde pojednávanie. Na pojednávaní bol vyhlásený rozsudok, ktorým bol rozsudok súdu prvého stupňa zmenený tak, že žaloba sa zamieťa. Rozsudok nadobudol právoplatnosť 9. marca 2001.

Dňa 12. februára 2001 bol spis vrátený okresnému súdu.

Dňa 29. marca 2001 žalobca podal faxom okresnému súdu dovolanie (poštou bolo doručené 2. apríla 2001).

Dňa 5. apríla 2001 okresný súd vyzval žalobcu na zaplatenie súdneho poplatku za podané dovolanie.

Dňa 5. apríla 2001 okresný súd vyzval sťažovateľa na vyjadrenie k dovolaniu žalobcu.

Dňa 26. apríla 2001 bol zaplatený súdny poplatok za dovolanie.

Dňa 10. mája 2001 sa sťažovateľ vyjadril k dovolaniu žalobcu.

Dňa 18. júna 2001 bol spis predložený najvyššiemu súdu na rozhodnutie o dovolaní.

Dňa 11. októbra 2001 najvyšší súd vrátil spis okresnému súdu z dôvodu, že súdny poplatok za dovolanie nebol zaplatený v plnej výške.

Dňa 12. októbra 2001 okresný súd vyzval žalobcu na doplatok súdneho poplatku za dovolanie.

Dňa 21. januára 2002 žalobca zaplatil doplatok súdneho poplatku.

Dňa 12. februára 2002 bol spis predložený najvyššiemu súdu na rozhodnutie o dovolaní.

Dňa 28. augusta 2002 najvyšší súd rozsudkom zrušil rozsudok krajského súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Dňa 10. októbra 2002 bol spis vrátený krajskému súdu.

Dňa 20. decembra 2002 bol krajským súdom určený termín pojednávania na 23. január 2003.

Dňa 23. januára 2003 krajský súd zrušil rozsudok súdu prvého stupňa a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Dňa 14. marca 2003 bol spis vrátený okresnému súdu. Spisu bola pridelená nová spisová značka 4 C 42/2003.

Dňa 14. mája 2003 v súlade so zmenou rozvrhu práce bol spis opatrením predsedníčky okresného súdu pridelený novému zákonnému sudcovi.

Dňa 2. júna 2003 bol okresným súdom určený termín pojednávania na 24. jún 2003, na ktorom bola žalobcovi uložená poriadková pokuta za neúčast' na pojednávaní.

Dňa 24. júna 2003 žalobca ospravedlnil svoju neúčast' na pojednávaní.

Dňa 12. augusta 2003 okresný súd určil termín pojednávania na 3. september 2003.

Dňa 3. septembra 2003 okresný súd požiadal Okresné riaditeľstvo Policajného zboru Č. o doručenie zásielky – predvolania svedka na pojednávanie.

Dňa 16. septembra 2003 žalobca doručil súdu fotokópiu listinného dôkazu (oznámenia poistnej udalosti).

Dňa 30. septembra 2003 okresný súd pojednával vo veci samej.

Dňa 29. októbra 2003 bolo okresnému súdu doručené vyjadrenie žalobcu.

Dňa 13. novembra 2003 okresný súd určil termín pojednávania na 2. december 2003, na ktorom vyhlásil rozsudok, ktorým okresný súd žalobu v celom rozsahu zamietol.

Dňa 25. februára 2004 žalobca podal odvolanie proti rozsudku okresného súdu.

Dňa 12. marca 2004 bol spis predložený krajskému súdu na rozhodnutie o odvolaní.

Dňa 10. júna 2004 krajský súd vrátil spis okresnému súdu z dôvodu nezaplatenia súdneho poplatku za odvolanie.

Dňa 14. júna 2004 okresný súd vyzval žalobcu na zaplatenie súdneho poplatku za odvolanie.

Dňa 20. júla 2004 žalobca zaplatil súdny poplatok za odvolanie.

Dňa 13. augusta 2004 bol spis predložený krajskému súdu na rozhodnutie o odvolaní.

Dňa 3. januára 2005 bol krajským súdom určený termín pojednávania na 10. marec 2005, na ktorom zrušil rozsudok okresného súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Dňa 7. júna 2005 bol spis vrátený okresnému súdu.

Dňa 22. júna 2005 okresný súd uznesením pripustil zmenu na strane žalobcu – S.

Dňa 23. júna 2005 okresný súd určil termín pojednávania na 20. september 2005, na ktorom rozsudkom žalobu zamietol.

Dňa 2. januára 2006 žalobca podal odvolanie proti rozsudku okresného súdu.

Dňa 24. januára 2006 bol spis predložený krajskému súdu na rozhodnutie o odvolaní.

Dňa 1. februára 2006 krajský súd vyzval sťažovateľa na vyjadrenie k odvolaniu.

Dňa 21. februára 2006 sa sťažovateľ vyjadril k odvolaniu žalobcu.

Dňa 2. októbra 2006 bol krajským súdom určený termín pojednávania na 26. október 2006, na ktorom vyhlásil rozsudok, ktorým bol sťažovateľ zaviazaný zaplatiť odporcovi sumu 4 000 Sk s prísl. a ktorý nadobudol právoplatnosť 16. januára 2007.

Dňa 7. decembra 2006 bol spis vrátený okresnému súdu.

Ústavný súd zistil, že konanie vedené okresným súdom trvalo takmer 10 rokov bez právoplatného rozhodnutia vo veci a nastolenia právnej istoty. Takýto postup okresného súdu je ústavne neakceptovateľný a má za následok porušenie základných práv a slobôd sťažovateľa zaručených čl. 48 ods. 2 ústavy.

Naproti tomu postup v konaní krajského súdu, ktorý by mal príčinnú súvislosť s porušením základných práv a slobôd, zistený nebol. Okresný súd spis predčasne predložil krajskému súdu v čase, keď nebol zaplatený súdny poplatok, čo je potrebné charakterizovať ako nesústreďený výkon zo strany okresného súdu, preto ústavný súd vyslovil, že postupom krajského súdu základné práva a slobody sťažovateľa porušené neboli.

Podľa čl. 127 ods. 2 druhej vety ústavy ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal.

Ústavný súd vyslovil, že došlo k porušeniu základného práva sťažovateľa nekonaním okresného súdu, avšak neprikázal okresnému súdu konať v predmetnej právnej veci bez zbytočných prietáhov, pretože vec bola právoplatne skončená 16. januára 2007.

Sťažovateľ si uplatnil primerané finančné zadosťučinenie v sume 100 000 Sk. Svoj návrh na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia odôvodnil tak, že nekonaním okresného súdu a krajského súdu je v stave právnej neistoty.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie. Podľa ustanovenia § 50 ods. 3 zákona č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, konaní pred ním a postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ak sa sťažovateľ domáha primeraného finančného zadosťučinenia, musí uviesť rozsah, ktorý požaduje, a z akých dôvodov sa ho domáha.

Ústavný súd vyhovel návrhu sťažovateľa a vyslovil porušenie jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy v konaní vedenom okresným súdom pod sp. zn. 4 C 42/2003 (pôvodne vedenom pod sp. zn. 1 Ro 1029/96 a 4 C 71/97). Dovŕšením opatrení smerujúcich zo strany ústavného súdu k odstráneniu stavu právnej neistoty bolo i priznanie primeraného finančného zadosťučinenia v sume 30 000 Sk vo vzťahu k okresnému súdu. Ústavný súd vzal do úvahy predmet sporu, jeho zložitosť a dĺžku trvania. Výšku zadosťučinenia stanovil najmä s ohľadom na zistené obdobia nečinnosti okresného súdu a na uvedené kritériá riešenia zisteného porušenia základných práv, pričom vychádzal zo spisu okresného súdu a krajského súdu. Pri určovaní primeraného finančného zadosťučinenia ústavný súd vychádzal zo zásad spravodlivosti aplikovaných Európskym súdom pre ľudské práva pri rozhodovaní podľa čl. 41 dohovoru so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu.

Podľa § 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde ústavný súd je viazaný návrhom na začatie konania.

Keďže ústavný súd je viazaný petitom sťažnosti a sťažovateľ namietal iba prietahy v postupe okresného súdu a krajského súdu, a nenamietal prietahy v postupe najvyššieho súdu, ústavný súd sa nezaoberal prípadnými prietahmi v postupe najvyššieho súdu.

Vo zvyšnej časti ústavný súd sťažnosti nevyhovel.

Sťažovateľ bol vo veci sčasti úspešný, a preto bolo potrebné rozhodnúť o náhrade trov konania okresným súdom a krajským súdom.

Podľa ustanovenia § 11 ods. 2 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby je jedna šestina výpočtového základu vo veciach zastupovania pred ústavným súdom, ak predmet sporu nie je možné oceniť peniazmi.

Predmet konania – ochrana základných ľudských práv a slobôd – je v zásade nevyjadriteľný v peniazoch a je nezameniteľný s primeraným finančným zadosťučinením.

Podľa § 1 ods. 3 citovanej vyhlášky výpočtovým základom na účely tejto vyhlášky je priemerná mesačná mzda zamestnanca hospodárstva Slovenskej republiky za prvý polrok predchádzajúceho kalendárneho roka.

Podľa oznámenia Štatistického úradu Slovenskej republiky za prvý polrok 2005 bola priemerná mesačná mzda zamestnanca hospodárstva Slovenskej republiky 16 381 Sk.

Ústavný súd pri určovaní trov právneho zastúpenia postupoval v súlade s § 1 ods. 3, § 11 ods. 2 a § 14 ods. 1 písm. a) a c) citovanej vyhlášky.

Právny zástupca sťažovateľa si v sťažnosti uplatnil trovy právneho zastúpenia v sume 1 328 Sk (2 úkony po 500 Sk – prevzatie a príprava zastúpenia a spísanie návrhu, 2 x režijný paušál po 164 Sk). Právny zástupca sťažovateľa si mohol uplatniť za jeden úkon sumu 2 730 Sk, avšak uplatnil si iba 500 Sk. Ústavný súd priznal právnomu zástupcovi sťažovateľa trovy právneho zastúpenia v ním uplatnenej výške, keďže to nie je v rozpore s citovanou vyhláškou. Priznané trovy právneho zastúpenia zaviazal okresný súd uhradiť právnomu zástupcovi sťažovateľa.

Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výrokovej časti tohto nálezu.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 3. apríla 2007